

DNA-tutkimus on erinomainen menetelmä sukulaisuuden määrittelemiseksi. DNA-tutkimus on nykyään Suomessa ainoa isyystutkimuksissa käyteettävä oikeuslääketieteellinen menetelmä.

On hyvä muistaa, että perinteinen sukututkimus nojautuu mm kirkonkirjoihin, joiden tiedoista keskimääräinen yli 5% on virheellisiä.

DNA-tutkimusta voidaanakin käyttää jo tehtyjen sukututkimusten tarkastamiseen.

Suvun mieslinjojen Y-DNA-tutkimustulosten tulee olla lähes samoja, jos tutkitut miehet ovat esim saman 1500-luvulla eläneen kantaisän biologisia jälkeläisiä.

Sama pätee myös suvun äiti-linjoihin. Äitihän antaa kaikille lapsilleen oman mitokondrionsa DNAn.

Suomessa DNA-tutkimuksilla on selvitetty paljon mm yli 60-vuotta sitten kuolleiden sotavainajien henkilöllisyyksiä, tänäpäivänä elävien sukulaisten DNAhan vertaamalla.

DNA-tutkimukset ovat nykyään rikospoliisin tärkeimpiä teknisiä apukonsteja.

Esim. Englannissa selvisi viime vuonna törkeän raiskaustapauksen tekijä, kun raiskaajan sisko syyllistyi törkeään rattijuopumukseen ja tämän naisen DNA-näyte syötettiin rikollisten DNA-tietokantaan.